

תמיד לשאוף קדימה/ יהונתן יעקבי

אז מנאן הייתי בירושלים, במדרגות, שמעתי שם לנייה שמסכה את אוזני - שילוב של כינור ופסנתר. כמובן, הפסנתר היה אורגן כפי שהגברתי כאשר התקרבתי, אבל אני מאוד שמח שהתקרבתי. גיליתי שם מנגינה נקודה יפה ומשובה שכדאי אכילת את הדעת. לא סיפרתי לכם את זה, אבל אני מנאן בכינור. הנאן שהיה שם הוא נאן שכבר הכרתי מהעבר, עולה גביב מרוסיה שמנאן במדרגות אפרוסטו. בעבר דיברנו קצת, (אפילו לקחתי את כינורו וניגנתי) או איזה שני קטעים אינדיבידואליים, סגמ שילמד וינאן אנשים, הוא סיפר לי קצת על עברו, מאיפה בא, קצת היסטוריה שלו ושל מקומות, אבל לא דיברנו על אן הוא האלף. פשוט לא היה לי נעים להעלות את הנשא כי בעצמ, אן כבר אפשר לכת, הוא הגיע לכאן, אני מקווה שטוב או כאן וזהו. ככה נפרדנו.

והנה, אני רואה אותו שוב, מנאן שם, זיהיתי את הקטע, משהו של ווולאדי, מה שהפגיש אותי היה שהם לא נעלו ממש. הוא היה עסוק בלמד את הקלידנית-פסנתרנית.

אתם יודעים, זה לא כל כך טוב לעסקים לנאן קטעים לא מוכרים, בטח אם מפסיקים מדי פעם באמצע משפט מוזיקאלי כדי להסביר לזווית איפה הוא טעה, מה היה צריך להיות, ואז גוזרים שוב על אותו הקטע, ושוב טופסים, ושוב גוזרים. . .

יושם טוב זה לא עושה. זה גם לא עושה כסף.

אמרי כמה זמן יצא אן לדבר שוב ושאלי אתו אמה, בשביל מה. הוא מנאן יפה מאוד ומכיר הרבה קטעים אינדיבידואליים שהלכתי ברגוב יפה מאוד, משמחים את הלב, מדברים' אל העם וממלאים את הכיס, אז אמה הוא פוגע בעצמו ומלמד אותה? הוא הסביר לי שהוא גייב ללמד אתה.

הוא גייב להמשיך לדאוג להתקדמות שלו, ולא רק לכיס.

הוא גייב להמשיך להתפתח בתחום המוזיקה, לא להצניח את הידע הקלאסי שהוא רואה אותו כגשם יתרי.

הוא גייב להמשיך לפתח את האישיות שלו בתחום שלה, תחום המוזיקה, ואם עכשיו רוב הצמח הוא לא יכול לעשות את זה מסיבות כאלה או אחרות זה לא אומר שהוא יכול להצניח את זה למי.

לכרתי בשיחה שמוחתי עם אגד הרבנים בישיבה שלי, שאלי אתו אמה הוא לא עובר לגור במקום קרוב יותר לישיבה. הוא ימסוך זמן נסיעות, כסף שהוא מקיים בנסיעות, לא גבל סגמ לגור רחוק?

הוא ענה לי שאם הוא יגור קרוב לישיבה בערב יבואו כל מיני תלמידים והגויס'ץ אינו ולא יהיה לו זמן ללמד את הדברים שהוא צריך ללמד כדי להמשיך להתפתח מבחינה רוחנית.

האזוואי שהיו לי הידיעות שיש לאתו הרב, האזוואי שהייתי יודע לנאן בכינור כמו אתו לנאן כינור, אבל יתרי מזה, האזוואי שהייתי ללמד מהם את העניין הגשם הזה שהם גייב אתו בצורה כל כך טבעית ופשוטה.

אז הייתי צריך להתבייש לשאול את אתו עולה מרוסיה מה העניין, אן הוא האלף, כי העניין שלו הרבה יותר ברור מלי. אני זה שצריך להתבייש. הוא מפתח את עצמו כמה שגשם או, יודע אן הוא רוצה לכת, נכון, הוא לא יודע איפה הוא מבחינה כלכלית, איפה הוא מבחינה רוחנית, איפה הוא מבחינה משפחתית, איפה הוא גר בעתיד, הרבה דברים הוא לא יודע, אבל הוא יודע משהו שגשם או ומשקיע בתחום.

הרב ששאלי יודע הרבה מאוד, אבל הוא יודע שיש לו מטרה. הוא לא מסתכל על כל היום שהוא ללמד בישיבה עם תלמידים, על כל מה שהוא כבר יודע. הוא מסתכל על מטרתו - להתקדם בלימוד התורה. זה מה שמעסיק אותו. הוא לא יכול להישאר עצמו לנאן את התחום הזה.

הנח"מ"ם כותב בתגילת הפרק החמישי תוך שמונה פרקים:

בהשגחה האדם בכוח הנפש אצד תכלית אמת, צריך לדאוג שישעבד כוחו (נפש כולם אפי הדעת, כפי מה שהקדמנו בפרק שופנו זה, וישיק לנאן עינו תמיד תכלית אמת, והיא השגת השם יתברך כפי יכולת האדם לדעת אתו.

אדם צריכה להיות תכלית אמת ברורה. איך משיגים את ה'?' כל אגד יושב לבד מהי דרכו המיוחדת או, אבל צריך שתמיד תמיד לנאן שיש אן תכלית אמת, שתמיד לנאן שיש אן דבר, ישר, שאילו אנחנו גייבים להגיש.

אצו העולה מרוסיה זו הייתה ההתפתחות המוזיקה. אצו הרב זה היה לימוד התורה, אצו זה יכול להיות דבר אישי, תחום אישי שהוא המרכזי מבחינת ההתפתחות שלי והתקדמותי לקב"ה, אבל קודם כל אנחנו גייבים לפתח עצמנו רצונות שכזו להבין שאנחנו גייבים להתקדם, לשאוף, ולא לקפוא בתוך עצמנו, בתוך הגייס.

טוב להיצר בקרובה הזו מדי פעם.